

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa C. F. I. i J. B. A.
przeciwko Przedsiębiorstwu „B.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w K.
obecnie P. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2013 r.,
zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 maja 2012 r.,

oddala zażalenie i zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2012 r. (czwartek) oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 września 2011 r. W dniu 8 maja 2012 r. pełnomocnik substytucyjna powodów B. P. złożyła w ich imieniu wraz z wnioskiem o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r., powołując się na to, że w dniu 4 maja 2012 r. (piątek, dzień roboczy, przypadający po dniu ustawowo wolnym od pracy) nie zdołała z przyczyn zdrowotnych dotrzeć do kancelarii, aby sporządzić wniosek o uzasadnienie wyroku.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 maja 2012 r. w punkcie pierwszym oddalił wniosek powodów o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r., a w punkcie drugim odrzucił ich wniosek o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r. Oddalając wniosek powodów o przywrócenie terminu Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że zgodnie z art. 168 k.p.c. przesłanką przywrócenia terminu procesowego jest brak winy strony w uchybieniu terminowi. Nawet lekkie, oceniane według kryteriów obiektywnych, niedbalstwo w tym zakresie samej strony lub jej pełnomocnika procesowego wyklucza przywrócenie terminu, w sprawie zaś nie może być mowy o braku tak rozumianej winy powodów w niezachowanie terminu. Udzielenie substytucji pełnomocniczej, co do której tylko została udokumentowana choroba, nie uchyliło ani nie uszczupliło umocowania pełnomocnika głównego powodów M. K. Zaniedbania w zakresie organizacji pracy pełnomocnika głównego ani jego urlop i urlop jego pracowników nie pozwalają stronie powołać się skutecznie na brak winy w niezachowaniu terminu.

Powodowie w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu ich wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r., odwołując się do art. 380 k.p.c., zarzucili wadliwość zaskarżonego postanowienia wynikłą z bezzasadności oddalenia ich wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa, jeżeli strona jest reprezentowana przez pełnomocnika, przy ustalaniu jej winy w niezachowaniu terminu należy mieć na względzie działania pełnomocnika. Z kolei pełnomocnika obciążają zaniedbania osób, którymi on się posługuje. W rezultacie strona ponosi konsekwencje zaniedbań w dotrzymaniu terminu popełnionych przez pełnomocnika oraz osoby, którymi on się posługuje. Innymi słowy, zaniedbania w dotrzymaniu terminu popełnione przez pełnomocnika oraz osoby, którymi on się posługuje, wykluczają uznanie braku winy strony w niezachowaniu terminu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2000 r., II CKN 554/00 i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2011 r., I CZ 130/11 oraz cytowane w nim orzecznictwo).

Należy się zgodzić z tym, że w okolicznościach sprawy nie było - z przyczyn wyjaśnionych w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego - podstaw do stwierdzenia braku winy strony powodowej w niezachowaniu terminu. Rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego pozostaje w zgodzie z wykładnią art. 168 k.p.c. przyjętą w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W orzecznictwie tym wyjaśniono, że choroba profesjonalnego pełnomocnika nie zwalnia sama przez się z obowiązku należytej staranności. Jest ona okolicznością, której ewentualność wystąpienia w zasadzie można i należy przewidzieć w prowadzonej działalności zawodowej, podejmując właściwe działania organizacyjne, zabezpieczające interesy klientów. Jeżeli zatem profesjonalny pełnomocnik nie może osobiście złożyć wniosku o sporządzenie uzasadnienia - czynności bardzo prostej - powinien zadbać o wykonanie tej czynności przez inne osoby. Poza tym udzielenie substytucji – tak jak przyjął Sąd Apelacyjny - nie uchyla ani nie uszczupla umocowania pełnomocnika głównego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2011 r., IV CZ 52/11). W konsekwencji nie może usprawiedliwiać niezachowania terminu podnoszony w zażaleniu podział czynności procesowych przez pełnomocnika głównego i pełnomocnika substytucyjnego pomiędzy siebie, gdy przyczyna uniemożliwiająca dokonanie czynności procesowej w terminie dotyczyła tylko jednego z nich.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił jak w sentencji, o kosztach postępowania zażaleniowego

rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 3 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

db